

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

"GLASUL
DOBROGEAN"

Органъ на Българско-
то малцинство отъ
Румъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година .300 лей
За 6 месеца . 160 .

Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

ЗА ПРОДАНЪ

1) Масивна, новопостроена съ всички модерни приспособления къща: електрическа инсталация и бани. 2) Други две стари поправени къщи, въ сжния дворъ, съ по 3 стаи, перални и ВСИЧКИ УЮБСТВА, съ около 1500 кв. м. дворъ; плодни дръвчета и градина съ цвѣта наоходящи се на ул. „Пр. Фердинандъ“ 9 —

Споразумение при стопанина
ПЕТКО ЖЕЛЪЗОВЪ

сарафинъ на Шадърфанския площадъ

ВАЖНО СЪОБЩЕНИЕ

Имамъ честь да съобща на почитаемитъ граждани, че отъ 1 ноември т. г. открихъ

ШИВАШКО АТЕЛИЕ

(По горенъ и долненъ отдѣлъ)

на ул. „Михаилъ Когъличану“ № 2
(до голѣмия орѣхъ) — Базарджикъ

Премамъ и подготвямъ теоретически и практически ученици

РАБОТА ЕЛЕГАНТНА И ИЗИСКАНА.

ЦВѢТАНКА ПЕТРОВА ДИМОВА

Завършила стоп. у-ще „МАРИЯ ЛУИЗА“ — София

„ЛЮТИ КЛЕТВИ“ НА БУКУРЕЩКАТА СЦЕНА

Дѣлото на единъ безшуменъ труженикъ

Вече втора година, откакто въ Букурещъ се развива една усилена културна дейтелност, заслужаваща не само похвала, но искренъ възторгъ и насърчение.

Ние — българитъ отъ Румъния — страдаме отъ единъ изключителенъ психологически недостатък: не можемъ да се радваме на хубавитъ наши прояви и не цениме тѣхнитъ творци. Обяснението на това отрицание ни кара да пожелаемъ на всички наши културтрегери въжновени усилия и горещъ идеализъмъ, за да се превъзпитатъ съплеменникитъ ни и да се подготви почвата за плодотворна дейност.

Единъ такъвъ вдъхновенъ деецъ е г-нъ Тодоръ Добревъ, отъ Букурещъ. Нашия младъ сънародникъ, надаренъ съ неизчерпаема енергия, постоянно освежавана отъ стимула на беззаветна преданостъ къмъ сжна нему наука, е жи-

вото доказателство какво може да направи единъ човекъ, който не спира предъ безброя прѣчки и неприятности, когато не отчайва неоптимизмостта на окръжаващата го срьда и леденото безразличие на тия, за които работи.

И ето Тодоръ Добревъ преуспѣ: неговитъ усилия се увѣнчаха съ блестящитъ резултати на една проява, равна на героическа борба; той успѣ да развихри душитъ на българското студентство отъ столицата, да го обедини и да канализира частичнитъ прояви въ една обща дейност, създавайки едно творческо звено, споено отъ взаимно разбирателство и дисциплинирано отъ едно високо съзнание.

На 29 ноември и 6 декември се представи на сцената отъ салона при българското училище „Хр. Ботевъ“ отъ Букурещъ би-

(Следва на 2-ра стр.)

За черквата

Въ с. Ракари [Дуранъ-Кулакъ] черквата притежава 40 хектара земя. При все това, отъ селянитъ сж събирали по 20 лей на хектаръ за черквата, но безъ съгласието на черковнитъ настоятели, фактъ който поставя въ недоумение селянитъ.

Случаятъ отъ горното село, обаче, не е единиченъ. Въ много села има черковни и училищни имоти, които при разумно използване биха покрили нуждитъ и на черква и на училище, както е било преди много години.

Но отговорнитъ власти малко се занимаватъ съ тия работи, а селянитъ никой не слуша.

Въпросътъ за германското малцинство отъ Унгария

Отъ Будапеща съобщаватъ, че унгарския министеръ на вътрешнитъ работи, г. Козма, въ предстоящото си посещение, което ще прави въ Берлинъ, между другото ще уреди и въпроса за германското малцинство отъ Унгария, по който печатътъ дигна голѣмъ шумъ.

Така, съ уреждането на този въпросъ между дветъ държави, се смѣта, че приятелскитъ имъ връзки ще легнатъ на здрави основи.

Тревогата на Велико-Британия

Причинитъ на конфликта между английския кралъ и правителството сж известни вече на цѣлъ святъ. Тѣ сж отъ сантименталенъ характеръ. Кралъ Едуардъ искалъ да се ожени за г-жа Съмсонъ, на което се противопоставя правителството. Кралътъ държи твърдо на решението си. Вестникитъ съобщаватъ, че абдикацията на кралъ Едуардъ е неизбежна.

Въ Испания

Въ Кадиксъ сж слѣзли 5000 германски доброволци. Много италиянци и руси се зачислили въ редоветъ на воюващитъ. Това положение създава особено тягостно впечатление въ международната политика.

Кръвопролитията продължаватъ съ ожесточени.

Малко безгрижие!

Какво не прави любовта! Кралътъ на Велико-Британия е готовъ да се откаже отъ престола си. Любовта е по-силна и по-властна отъ тронъ и империя. Нейниятъ гласъ поразява, стрелитъ ѝ убиватъ. Английскиятъ кралъ слуша съ крушителния прививъ на сърд-

цето си и е готовъ на всичко...

Само у насъ любовта стои на динени кори. Мѣрилото за любовта у нашитъ ергени е величината на саплѣтитъ, хектаритъ и краката на овцетъ. Затова и любовта у насъ е по-вече овча!.

Какво ни трѣбва намъ

Българитъ отъ Южна Добруджа сж трудолюбиви, честни и пестеливи. Въпрѣки толкова много стопански затруднения, въпрѣки редица законоположения, слагащи се като пречка за икономическото имъ преуспѣване, тѣ можаха да заздравятъ самостоятелно, безъ ничия подкрепа, своето материално съществуване.

Българското малцинство отъ Четиригълника нѣма нужда отъ ГОЛѢМА БАНКА, която да оправдава само принципа банка за банка. Българитъ отъ Добруджа ще успѣятъ съ свои сили да заякнатъ още повече финансовитъ си възможности, създавайки си на обществено-колективни нччапа кооперативни и народно-финансови институти, допускащи една несъмнена контролираност.

Българитъ отъ Добруджа иматъ нужда отъ обществена проява, която да циментира тѣхната племенна солидарностъ и да се справи съ ония посегателства, които троватъ тѣхното и безъ това тежко ежедневие.

ВЕСТИ ОТЪ БАНАТЪ

Редакцията на „Български Банатски Гласникъ“ е сложила подъ печатъ „Българския Банатски календаръ“ единъ красивъ томъ отъ 130 стр., изпѣстренъ съ много иллюстрации и съ едно богато съдържание въ връзка съ думовния и стопански животъ на нашитъ задкарпадски братя. Календара излиза подъ ръководството на редактора г. Каролъ Телбисъ и при близкото сътрудничество на г-да Ронковъ, Ант. Лебановъ, инж. Дерменджинъ, Чокани и др.

На 1 декември е билъ поканенъ да говори на събранието въ Винга и тамкашния адвокатъ г-нъ Ант. Лебановъ. Последниятъ е направилъ декларация, въ която е заявилъ: „Ние, българитъ отъ Банатъ, сме лоялни граждани на държавата, чийто поданици сме! Ние желаемъ да ни се уважаватъ

правата, произтичащи отъ народностния ни произходъ, позволявайки ни се да се учимъ и възпитаваме на нашия езикъ“.

Групата стопански деятели отъ с. Винга, начело съ г. инж. Дерменджинъ, сж решили да засилятъ пропагандата за кооперирането на българскитъ земеделци. Тѣхната акция намира отзивъ всрѣдъ народа.

Младиятъ и енергиченъ адвокатъ отъ с. Стари Бешеновъ г. Д-ръ Петъръ Телбисъ, заедно съ група интелигентни съселани като г. инж. Ник. Чокани и др. сж започнали похвална дейностъ за згрупиране на българщината въ едно организирано звено.

Ние горещо поздравяваме тази акция на обединение и сплотена дейностъ.

Чети в-къ
Добруджански гласъ

АСЪНЪ БОЕВЪ — Виена

Пътът на политическата мъдрост

Политиката не е учебник нито по логика, нито по етика: либерализмът на миналото столетие я провъзгласява едно „ръководение на държавата по силата на хармонията въ взаимните интереси.“ Въ политиката личните мнения и гледища, непосредствени контакти, не сж всъкога достоявна преценка на съществувашите политически насоки, но затова пък дипломатическите архиви, телеграми, доклади и следъ въкоже говорят претълчаната и поеткога горчива истина. Думите на графъ Егмонта: „По малко принципи, по-вече съвестъ“ трѣбва да бжде клетвата, която да полагатъ всички дипломати преди да поематъ юздитъ на отечествената колесница. Думите на руския царь Николай I: „Отъ всички славянски владѣтели азъ и Янъ Собески бѣхмо най-глупавитѣ, защото ние вмѣсто да дадемъ свобода на своитѣ народи, трѣгнахме да помагаме на потискането на чуждитѣ“ показватъ, че за историческата поука могатъ да сж достъпни не само вкочененитѣ гледища на държавнитѣ мъже, но да бждатъ отворени и дверитѣ на царския палатъ. Известно е, че руситѣ потушиха съ една армия отъ 130 хиляди души унгарското въстание въ 1848 г., но това не попречи на австрийцитѣ въ следващата Кримска война да се обявятъ срещу Русия, на дори и австрийскитѣ главнокомандующи князь Шварценбергъ да каже съ изразъ на рѣдкъ политически цинизъмъ: „Свѣтътъ ще остане изуменъ отъ нашата неблагодарностъ.“ Онзи, който въ тѣзи корави думи съзира не една горчива поука, а нѣкаква непоследователност или нахърнена национална съвестъ, той може да бжде способенъ за всичко, но не и да държи здраво тежкия жезлъ на държавната политика, защото той забравя, че както е фатално за родината, когато политическия разумъ на държавнитѣ мъже се превърне въ една шраусова птица, неспособна да разчлени причинитѣ и послѣдствията въ политическата динамика, така сжко сдобносно е и когато чрезъ тронския конь на чувствата и настроенията се отвори пътъ на лековѣрието и късогледството въ ходъ на държавното ръководение. Изненадата въ политическото съревнование е сжко така единъ решающъ деятель какъто и въ военната стратегия: тя може да бжде обезсилена само когато се черпи спасителна поука отъ недвусмисления ходъ на политическата история и когато отговорнитѣ държавни мъже познаватъ всички тънкости на скритата политическа игра по-добре отколкото Викторъ Юговиятъ Квазимодо познаваше въховетѣ на Па-

рижката Свѣта Богородица. Балканскитѣ народи само тогава ще докажатъ, че сж притежатели на политически разумъ, к а т о издигатъ правдивитѣ лозунги противъ вмѣшателството на Великитѣ сили въ обста на балканската политическа действителностъ, което е правило Балканитѣ достъпни за чужди влияния. България, Румъния, Сърбия, Гърция и Турция — всички сж били не веднажъ фатална играчка въ политическата буря на Европа. Най-голяма мъдростъ и политически финесъ отъ венчки е показала до сега Румъния. Цѣлокупното дѣло на румънската държава е въ висша степенъ, особено въ новата политическа история, резултатъ на съзидателно политическа мисль, това на Сърбия — плодъ на политическа мисль и на кръвъ, а историческото битие на българския народъ и държава е почти изключително дѣло на стихийно пролѣта кръвъ. Може-би, това е психоаналитичната причина, че отъ всички балкански народи българитѣ притежаватъ най-малкъ политически инстинктъ: и тука тѣхната прилика съ прусцитѣ е очевидна. Думите на Бисмарка: „Доблестъ на пруската армия не се нуждае отъ доказателства, но затова пъкъ пруската дипломация не е дала до сега нито едно такова за своята дѣеспособностъ“ биха могли да бждатъ казани и отъ единъ български дипломатъ. Историческа истина е, че отъ всички балканци сѣрби и българи бѣха най-вече нападатели обектъ на политически интриги и взаимни насѣквания. Сѣрбскитѣ държавни мъже проявиха, обаче, по-голяма политическа подготовка и рафинментъ: сѣрбскитѣ историкъ Сп. Гопчевичъ казва, че сѣрбитѣ седемъ пѣти сж се обръщали къмъ Австрия за политическо сътрудничество, макаръ, че бѣха смъртни врагове на политиката на Балхаусъ, а голѣмия австрийски военачалникъ генералъ К. Краусъ прави едва ли не най-голямия упрѣкъ на унгарцитѣ, че сж подържали всѣчески сѣрбитѣ въ предѣлитѣ на империята и дори презъ време на голѣмата война унгарскитѣ държавни мъже, който е билъ избираенъ отъ сѣрбитѣ, именно графъ Тиса е обичалъ да казва: „Не закачайте моитѣ сѣрби.“ Това става, когато се знае, че сѣрбитѣ отъ Кралството, поради митническата война съ Двойната империя, която забраняваше вноса на сѣрбски свии, за да се продаватъ унгарскитѣ, не навиздаха унгарцитѣ. Това е изразъ на голѣмъ политически тактъ. Поради недостатъцитѣ на нашата политическа идеология и дипломатическата

нешлифованостъ на държавнитѣ ни мъже, България бѣше страната, която най-много пострада отъ политическото лицемерие на европейскитѣ велики сили, особено Австро-Унгария и Русия. Австро-Унгария е противъ нашето Освобождение, тя стана причината да се приключи Сѣрбско-българската война съ „най-къснитѣ въ историята миренъ договоръ, състоящъ се само отъ една точка“ [за подновяването на дипломатическитѣ връзки], тя съ своята политика на „трѣтъ С“ — Сараево, Скопие и Солунъ нанесе исторически щети на българския народъ. На доклада на австрийския пратеникъ въ София, фонъ Гислингенъ, че „България притежава най-содлидната армия на Балканитѣ и желателно е империята да въдвори политическо приятелство съ България“, Францъ Иосифъ написва саморъчно: „Предпазливостъ! Българефилия!“ Въпрѣки това, когато диктуватъ интереситѣ ѝ, Двойната империя съдействува за обявяването на независимостъ на България! Императоръ Францъ Иосифъ нарича Букурещкия миръ, „зародишъ на бждеща война“, но въпрѣки това приема царъ Фердинандъ „чрезъ лична препорѣка“ при най-унизителни за България условия: не като владетелъ на България, а като полковникъ отъ австрийската армия! За да вкаратъ България въ Свѣтовната война на своя страна австрийцитѣ уютрѣбиха всички усилия, но въ послѣствие ето какво пише тѣхния министъръ-председателъ графъ О. Чернинъ въ 1918 година въ книгата си „Въ Свѣтовната война“: „Когато единъ народъ или държава се намиратъ въ опасностъ могатъ да обещаатъ всичко, за да се сдобиятъ съ съюзници, но да се иска изпълнението на тѣзи изключителни обещания е смѣшно и наивно“. Липсата на политическа критика и умение у насъ се заплаща съ макиавелския цинизъмъ на чужденцитѣ. Сжко то важи, разбира се и за Русия. Българската държава подъ влиянието на своята политическа и идейна раздробеностъ прашаше за пълномощици въ повечето велики сили тѣхни „идейни приятели“, които повлияни отъ личната си дипломатическа мисловностъ до степенъта на политически фетишизмъ почти винаги действуваха убедени отъ „неразрывното приятелство“ на тази или онази велика сила къмъ България. На тѣзи наши държавници, които и днесъ отъ време на време се мжчатъ да уязвятъ велики военачалници, които водиха българитѣ къмъ Прометееви полвизи, или пъкъ се нахвърлятъ на държавници съ по-реаленъ усетъ отъ тѣхъ, новитѣ поколения би трѣбвало да кажатъ:

„Махнете се отъ политическия друмъ на този героиченъ народъ вне, които никога не сте били първородни чеда на българската национална мисль! Когато народътъ очакваше отъ васъ мъдростъ вне му дадохте лековѣрието на своитѣ политически чувства и идейна самовлюбеностъ, когато той искаше отъ васъ самочувството на бждешето, вне му оставихте разочарованието на миналото“. Въ българския парламентъ трѣбва да бждатъ написани думитѣ: нашата сила и въра сж коравитѣ мисци на

българския народъ и мъдростъта на неговитѣ държавни мъже. Нашата единичка политика е приятелство съ всички върху устоитѣ на правостъ и човѣшки права на българскитѣ малцинства, които сж частъ отъ политическата България, но сж били отъ въкоже и ще останатъ жива частъ отъ цѣлокупната българина. [Следва]

„Люти клетви“

[Продължение отъ I-ва страница]

товата драма „Люти клетви“ отъ Ст. Савовъ.

Ние присѣдствавахме на второто представление.

Едва седнали изненада ни предаването по микрофонъ, специално подготвено. Г-да Георг. Махалнишки и М. Токушевъ изпълниха народни пѣсни, изпратени съ горещи подобрения.

При вдигането на завесата друга и по-поразителна изненада: малката сцена бѣше покрита съ декоръ, възсздаващъ живата действителностъ на двора отъ стопанството на селския чорбаджия. И като перспектива, и въ подробностъ всичко бѣше изпълнено безукорно отъ студентитѣ: *Радославъ Ивановъ, С. Чекеловъ, и П. Калинковъ*, работили съ благородна готовностъ и усърдие подъ ръководството на режисьора г. Т. Добревъ.

„Люти клетви“ е една отъ най-хубавитѣ творби на съвременната българска драматургия. Макаръ за канавъ да служи единъ баналенъ мотивъ — чорбаджията не дава дѣщеря си на козарчето Манолъ, въ когото е влюбена и я оженва за разваления градски франтъ Васко, понесълъ въ края трагичнитѣ послѣствия на покварения си животъ — драмата е издържана въ всѣко отношение.

Изнасянето ѝ отъ група студенти, подъ ръководството на г-нъ Т. Добревъ, като постановка и изпълнение, ни доведе до искренъ възторгъ. Действието се развиваше непринудено, държейки приковано художественото съзерцание на зрителитѣ, всички положения бѣха хармонизирани, а въ послѣдитѣ две действия имаше моменти съ поразителни постижения. Ние гледахме „Люти клетви“ и въ софийския народенъ театъръ. Е добре, дръзваме решително да твърдимъ, че постановката на малката букурещка сцена, не ни раз-

вали впечатленията отъ София, напротивъ — ги засили.

Г-нъ Т. Добревъ създаде безукорно типа на чорбаджията Галининъ. Жестоведничия и маниери бѣха измѣрени въ една увличаща художествена игра, а въ послѣдното действие изживѣ въ вътрешния конфликтъ съ една психологическа вгльбеностъ.

Г-ца В. Атанасова игра съ замаха на голѣма артистка. Всѣки моментъ бѣше изживѣнъ въ прагматическа хармонизираностъ съ действителния типъ на героинята отъ драмата — *Малена*, дѣщерята на чорбаджията. Г-ца Атанасова има всички данни на една обещаваща служителка на Мелпомена.

Г-жа Каули изнесе естествено и съ чудна похватностъ типичната роля на *Стойна*, жената на ратай *Видю*.

Г-нъ Г. Памукчиевъ завладѣ публиката съ свободната и чудно хубава игра. Той бѣше единъ живъ Видю — послушния ратай и още по-послушния съпругъ.

Васко бѣше възсздаденъ доста правилно и съ разбиране отъ младия студентъ г. А. Панапчиевъ. На мѣста послѣдния бѣше възхитителенъ.

Г-цитѣ В. Бояджиева и *Каябашева*, макаръ дубльорки, играха свободно и много добре. Така сжко и г. *Пиринъ Бояджиевъ* [*Иванъ Злочестия*] и *Н. Савовъ* (Петъръ). Г-нъ Каули въ ролята на Манолъ бѣше добъръ.

Г-ца Л. Иванова заслужава всѣка похвала и мотивирано насърчение.

Г-нъ М. Токушевъ пѣ задъ сцената съ разбирането на момента, като музикална ефективностъ и драматическа необходимостъ.

Горещи, искрени ръко-стискания на всички вдъхновени радатели на едно благородно и велико дѣло!

Л. П. С-въ

ТА НА МАЛЦИНСТВАТА

ГЛАГОЛАТО ФАКТИТЪ

ни бодатъ очитъ

В-къ
Добруджански
гласъ“

мътъ ще достигне дотамъ, щото да се забранява да се пише на майчиния езикъ въ частни писма, когато най-много се правятъ усилия за справедливостъ, братство и сближение между народитъ?

Наскоро писаха българскиятъ в-ци, че преговоритъ, които се водятъ между България и Гърция по всички спорни въпроси сж дали добъръ резултатъ. До гдѣ сж стигнали тѣзи преговори и дали сж до толкова розови, фактитъ говорятъ по-вече отъ всичко! Нѣма нужда отъ илюзии и излишни коментари. Що се отнася за насилницитъ да не се забравя, че по тоя начинъ на дѣйствиѣ се влива масло въ огъня. Не само този горчивъ фактъ, но и стотици други доказватъ за хиляденъ пжтъ, че малцинствения въпросъ остава откритъ и че нуждата за по-бързото и успѣшно уреждане е крецияща. Ето защо, ОН трѣбва по-сериозно да се занимае съ него. Въ противенъ случай никои не ще тегли отговорноститъ, ако нѣкога повочатъ малцинствата като виновници на важни събития.

А.Д.-овъ

Плати си абонамента!“

Всички провинциални вестници на първо мѣсто, различава се отъ четящите, позиви на редакцията: „Плати си абонамента!“ Подъ всѣка колона, на праздно мѣсто, ще горнятъ думи, за да не оставатъ да бжжъ поканени отъ редакцията. Тѣ считатъ за свои първо да платятъ за вестникъ. И това го правятъ съ известно доверие. Въ тѣхъ едва ли

не е престъпление да не поддържашъ своя печатъ. Грамотни и неграмотни, бедни и богати съ святостъ пазятъ бройчетъ на вестницитъ, които ратува за тѣхното добро и защитаватъ интереситъ имъ.

У насъ още слабо е развито това чувство. Ние сме принудени да ходимъ отъ човѣкъ на човѣкъ. И въ такъвъ случай пакъ...

Нашенци сме!

Дава се подъ наемъ кжща

отъ три стаи, единъ салонъ и маза находящи се на улицата „Михаилъ Еминеску“ 31 (срещу Българска гимназия).

Справка горния адресъ

„Искаме малко повече чюствие“

Предаваме дословно долното писмо на езика на бесарабскитъ българи, безъ да поправимъ грѣшкитъ. Въ заднунавската областъ нашитъ брати сж упазили езика на дѣдитъ си, преселили се тамъ близо отъ преди 150 години.

Писмото е отъ с. Константиновка, бендерски окръгъ.

„Миналсимъ много бразни, куйто дялжтъ село отъ село; нидеси нисми випели друго, куето можеше да на зарадва, ами сада следухчито:

Християните живеятъ куга както може, това е да секе както разбира живота. Някои си са чюстуватъ хубаво гато муй хамбаръ и таванъ пжлянтъ;

Жените отъ селата рабуятъ фжфъ кжра на едно сжсъ мажето-си, те приготвуватъ еденето гато си додятъ отъ кжра и се те трѣба да станатъ рано, кото да гудятъ синкото дето ша трѣба за денж. Самички си вжршатъ синките работи отъ кжшти, гледатъ да нахранятъ птиците и дубитакъ и отъ горе това, сжсъ 2 — 3 деца куйто са даржжтъ за полите имъ.

Мажето фжфъ това време са занети... приказватъ на улицата, за политика... гуждатъ царството на пжтъ; нѣкои си пжтъ ште забикулжтъ и кжчмата, или фжфъ най-хубавата случая, ако си легнатъ на присната.

Децата отъ малки се гуждатъ на тешки работи, куйто отъ себя си са разбира, че ни имъ позволява да си пораснатъ нормално. А за прибера, разбира се, че го разходва бантата както той желае. Децата тжи и майката трѣба да го слушатъ, кяръ и да ни е за слушани, че иначе ги чака расплатата — имрука.“

Я. К.

Чети и разпространявай
Добруджански гласъ

Св. Климентъ Охридски

Осми декемврий е денътъ, въ който българското племе извиква въ своето благочестиво съзнание спомена за безсмъртния религиозно — нравственъ и културенъ подвигъ на св. Климента — охридскитъ архиепископъ и чудотворецъ. Отъ хиляда години насамъ този образъ е безсмъртенъ въ високото и гордо съзнание на цѣль единъ народъ, който съ любовъ, всѣка година откъсва отъ тѣй богатата си и пѣстра история по нѣкой денъ, за да го посвѣти на оня, който чрезъ културния си подвигъ и своето, тѣй достойно за подражание себеотрицание, превърна живота си въ леген-

да, въ романтиката на която ние днесъ обилно кжпемъ душата си.

Св. Климентъ Охридски! — Ето човѣкътъ на Дялото! А велико бѣ неговото дѣло! Чрезъ него той спаси народа ни отъ византизма, обкрили духътъ му съ мощния полѣтъ на самобитна култура, обедини българщината и възвърна вѣрната ѣ въ собствената ѣ мощъ.

Св. Климентъ Охридски! — Ето безсмъртния примѣръ на всеотдайна и беззаветна любовъ къмъ братия по плѣтъ, защото това, което даде св. Климентъ, е най-ценното — той посвѣти труда на своя животъ

за братията си.

Великиятъ духъ на Охридския светецъ и днесъ витае и бди като вѣренъ стражъ надъ племето ни. Неговиятъ заветъ мощно зове: *братя българи, вървайте въ възхода и успѣха на българщината и вървайки, работете неуморно и неотклонно за това велико дѣло!*

Св. Климента, изтерзанитъ синове на Добруджа ги оправятъ гореща молитва: моли се на Всевишния да укрепи и насъ, както укрепи тебе, да ни дари твоя борчески духъ и гранитна воля, за да бждемъ достойни за твоя заветъ!

Грипалъ — Букурещъ

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ

Добруджански гласъ

ОБЯВА

■ ВАЖНО ЗА БАЛЧИКЪ ■

Преподавамъ уроци по румънски езикъ, френски езикъ, латински езикъ и грѣцки езикъ.

Същевременно подготвямъ и частни ученици за държавенъ изпитъ.

— Сведения при —
Българската Частна Прогимназия
— Балчикъ —

БОРИСЪ Д. ПОПОВЪ

адвокатъ

На Шадърфанския площадъ
срещу гарана, въ уличката
за префектурата, подъ кабинета на д-ръ Ханджиевъ
— Базарджикъ —

Г-НЪ ВАЙДА ЗА РУМЪНИЯ и славянитъ

Преди нѣколко дни състоя въ Букурещъ едно събрание на ръководителитъ на „Румънския фронтъ“, подъ председателството на г. Вайда Воеводъ.

Бившиятъ министъръ-председателъ направилъ изложение на разнитъ въпроси въ връзка съ външната политика на страната. Той разкритиковалъ ревизионизма, като казалъ, че Румъния не ще отстъпи нито педя земя.

Спирайки се на миланската речъ на г. Мусолини, г. Вайда казалъ, че въпрѣки тази речъ, Румъния не трѣбва да разваля отноше-

нията си съ Римъ, тѣй като тя ще бжде утре пакъ при „милата си сестра Италия“.

„Ние не трѣбва да се страхуваме отъ маджаритъ, казалъ г. Вайда, а отъ славянитъ. Маджаритъ ще разбератъ, че когато Германия се съедини съ Австрия, тѣ ще трѣбва да дойдатъ при насъ, тѣй като нѣматъ другъ пжтъ“.

ПРОДАВАТЪ СЕ

2 кжши, находящи се на ул. „Букурещъ“, № 33 — Базарджикъ, съ 650 кв. м. дворно мѣсто.

Справка редакцията

ПО БЪЛГИЯ СВЪТЪ

КАКВО ТРЪБВА ДА ПИЯТЪ ДЕБЕЛИТЪ ХОРА?

Мнозина пълни хора мислят, че ако не пият нищо, по бързо ще ослабнат. Това не е вярно. Дебелитъ хора могат да пият спокойно каквото искат, но винаги въ умерено количество. Тъ могат да пият минерална вода, кафе, чай, булйонъ, кисело мляко, ябълчево вино и др. Но по-добре е да избегватъ слаткитъ вина, лимонадата, ликьоритъ и др.

ДВЕХИЛЯДНИЯТЪ ЮБИЛЕЙ НА СТЕНОГРАФИЯТА

Преди 2000 години римляните Маркусъ Тиро изнамери стенографията, която не се различава от нашата днешна стенография. Пръв Тиро почина да записва съ стенография произнесенитъ речи от римскитъ сенатори въ форума. Но едва къмъ края на 1658 година се явява истинскитъ създател на стенографията: физикътъ отъ иолежа Свети Бартолеми — Тимоти Брайджъ, който слага основата на модерната стенография съ още по кратки начини на стенография.

Презъ 1837 година имаме вече днешната модерна стенография.

ГРОБИЩЕ ОТЪ БРОНЗОВИЯ ВЪКЪ

Въ Полша, при Карликово тя яни съ открити гробище отъ епохата на бронзовия

човѣкъ. Изкопани съ разни погребални уреди. Тия разкопки потвърждаватъ германската теория за съществуването на голъма цивилизация въ тия области на Европа.

ВОЙНА НА МИШКИТЪ

Голъма война е обявена на мишкитъ и плъхонетъ презъ текущата седмица въ цела Англия. Цѣлото население, подпомогнато отъ известни войскови части, е мобилизирано за изтрѣбването на около 40 милиона мишки и плъхове, за да не опустошаватъ посѣвитъ на страната.

КАКЪ СЕ ЛЪКУВА МЕЛАНХОЛИЯТА

Ню-Йорскитъ д-ръ Рали Спителеръ следъ шестогодишна работа открилъ новъ методъ за лѣкуване меланхолията.

Този неговъ начинъ е основанъ напълно върху ефекта отъ различни цѣтѣ въ върху нервната система.

Синята и виолетовата бои веднага спиратъ главоболието.

За малко виене на свѣтъ трѣба да се употрѣби червената свѣтлина, която засилва кръвообръщението.

Най-после, ако се чувстватъ много уморени и неразположени поставете на лампата си синъ абажуръ и веднага ще почувствувате веселостъ и добро разположение.

„ВЪСТЪ“

— Редакционния комитетъ на в. „Добруджански гласъ“ горещо благодари на всички българи отъ разнитъ краища на страната, които писмено изразиха своята загриженост по случай неизлизането на тѣхния органъ. Въ безброя писма и лични посещения имаше множество отъ покъртителна трогателност.

Изразявайки нашата признателност, ние сме длъжни да подчертаемъ обстоятелството, което е единствената най-сладка разплата за скромнитъ ни усилия: че между „Добруджански гласъ“ и широката маса на българското малцинство отъ Румъния се създаде дълбока, неразривна връзка.

И тази връзка ще се уякчава, ще крепне и ще се задълбочава, защото и ние, и нашия хубавъ народъ сме вдъхновени отъ единъ здравъ граждански идеалъ, на който служимъ съ беззаветна преданностъ.

— Пристигнаха сж въ

Букурещъ г-да д-ръ Ив. Ангеловъ и д-ръ Кирилъ Братановъ, ветеринарни лѣкари отъ България, които ще правятъ въ продължение на една година зоотехнически проучвания въ нашата страна.

— Г-нъ Д. Денчевъ, завършилъ теологическия факултетъ при Букурещкия университетъ, се е явилъ лично предъ Н. Пр. епископъ Геронтие отъ Констанца, изявявайки му желанието си да бжде хиротонисирани за свещеникъ, на каквото има безспорно право.

Владиката му е отговорилъ, че „редица обстоятелства неблагоприятствуватъ за опопването му въ Базарджикъ.“ И Н. Преосвещенство ги е изброилъ.

Ние сме удивени... Нека се знае, обаче: мирянитъ-българи отъ Базарджикъ желаятъ за свой пастиръ г. Денчева!

— Съобщава се на всички лозари, които притежаватъ лозя въ мѣстността „Гази-баба“ — Базарджикъ, че на 13 декемврий 1936 г. въ 10 часа сутринта, ще има общо годишно събрание въ кръчмата на Стефанъ Николовъ — „Балканъ“, гдето ще се даде отчетъ за изтеклата година и ще се избере новъ комитетъ.

Лозари, които не си платили падарското право, нѣматъ право на гласъ.

Отъ комитета

— Поради проявеното внимание отъ страна на гражданството, картинната изложба на сдруженитъ италиянски и румънски художници, остава открита още за нѣколко дни. Преди впечатление, че най-хубавитъ творения сж закупени.

— Наближаватъ коледнитъ празници. Когато всички ще празнуваме, подъ схлупенитъ стрѣхи на нашитъ бедни братя не ще надникне дѣдо Коледа.

Отправляме горещъ позивъ къмъ всички сънародници да проявятъ по-голѣма щедростъ, когато представителитъ на нашитъ благотворителни инициативи се обърнатъ къмъ тѣхъ.

Аптека „СКОПЕЦЪ“ — РУСИ МАРИНОВЪ

се премѣсти въ собственото си здание, същата улица — „Режина Елисабета“ № 15 — срещу хотелъ „Регалъ“.

Продава се:

къща отъ 10 стаи, самотостателенъ дворъ 400 кв.м. съ кладенецъ, на ул. „Владъ Цепешъ“, до магазина на Ст. Смоковъ.

НИВИ 2 лота, 36 хек. въ землището на село Кочмаръ.

Праздно мѣсто 2 дек. въ Хаджи-баларъ — Базарджикъ.

За справка въ кантората ТОДОРЪ ВЕЛЧЕВЪ и П. АРМУТЛИЙСКИ — Базарджикъ —

Чети в-къ Добруджански гласъ

Медицинския кабинетъ на Д-РЪ Д. НОВАЧЕВЪ

се помѣщава на ул. „Режеле Кароль“ № 1 въ центъра на града, срѣщу аптека „Лага“ и е снабденъ съ рѣонтеновъ апаратъ, д-термия, инфрачервени лъчи

— ПРИЕМА БОЛНИ ЦѢЛЪ ДЕНЬ —

ВНИМАНИЕ

ПОСЕТЕТЕ НОВООТКРИТИЯ МАГАЗИНЪ

„ПАЗАРЪ на НОВОСТИТЪ“

на ПЕТЪРЪ НИКОЛОВЪ

който е снабденъ съ най-новитъ и модерни МАНИФАКТУРНИ и ГАЛАНТАРИЙНИ стоки

ОТДѢЛЪ:

КОПРИНИ, КАДИФЕТА, БАРХЕТИ, ДЕБОТИ НА ПЛАТО ЗА ДАМСКИ, МЪЖКИ и ДЕТСКИ ЖАКЕТИ и БАЛТОН ПЛАТОВЕ ЗА КОСТЮМИ отъ ФАБРИКАТА „ШЕРГЪ“

ОТДѢЛЪ:

ГОДЕЖНИ, СВАДБЕНИ АРТИКОЛИ ГАЛОШИ, ШОШОНИ МЪЖКИ, ДАМСКИ и ДЕТСКИ

ул. „Пр. Фердинандъ“ № 120,

НОВО!!! ИНТЕРЕСНО!!! НОВО!!!

Известявамъ на всички г. г. клиентки и клиенти отъ цѣла Добруджа, че отъ 1 декемврий т. г. ангажирахъ опитенъ майсторъ шапкаръ и открихъ специално ателие за дамски и мъжки сукнени шапки

„РАПИДЪ“ ул. „Пр. Фердинандъ“ № 47 — Базарджикъ срещу кино „Синемидъ“

Приемамъ дамски и мъжки шапки за гладене, хим. почистване, преболяване и префасониране на модаерни форми съ новъ гарнитури въ три дни. За 40 до 120 лей нова борселинова шапка

Въ ежщото ателие се откри клоунъ отъ най-голѣмата и респектирана парна фабрика въ Румъния за химическо чистене и парно боядисване

Г. Л. ШМИДТЪ & Со — БУКУРЕЩЪ ул. „Изворъ“ № 173, която има 50 клона

Приемаме за идеално химическо чистене и боядисване въ 8 дни съ гарантирана сигурност: всѣкакви дамски копринени, вълнени и други рокли, мъжки дрехи, търговски платове, прежди, шало-е, ковергури и шапки. За скендно боядисване: на парна цилиндрична преса, която глати безъ гънки и предава копринена лѣсканост: чаршафи, коверчета, пристилки и други платове. За валяне: домашни шапки, одеала и аби.

На фабрични цени, безъ никакви разноси за транспортъ

За 160 лей новъ и дезинфекциранъ костюмъ ПОСЕТЕТЕ ЗА УВѢРЕНИЕ

И. ГАНЧО ГОСПОДИНОВА и Съпочитъ Г. Л. ШМИДТЪ & Со — Букурещъ

КУПУВАМЪ:

1). Облигации отъ бълг. д-ство „Червенъ кръстъ“. 2). Акции отъ банка „Урбана“. 3). Акции отъ „Банка Индустрия“. 4). Облигации отъ Държавнитъ заеми, акции отъ банка „Калианра“ и „Винторулъ“.

Правя осигуровки срещу пожаръ и животъ.

ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ, осиг. д-ство „НАЦИОНАЛЪ“ Базарджикъ

Собственикъ. отг. редакторъ Я. х. Яневъ

Типография „IZVOR“ — Базарджикъ